

РЕШЕНИЕ

№ 1713

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **38** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 190 от 05.01.2022 г. по описа на Административен съд София – град /АССГ/ на В. И. Л., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 1041 от 19.11.2021 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав по НАХД № 10642/2021 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 20-4332-017354/07.10.2020 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.175, ал. 3, пр.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него НП. Касаторът твърди, че е осъществил процесното нарушение, за да представи автомобила пред органите на ОПП – СДВР за регистрирането му, както и че така наложеното наказание „лишаване да управлява МПС“ за срок от 6 м. ще го постави в невъзможност да изпълнява професията си. Възражава твърдението на въззивния съд, че е извършвал многократни нарушения по пътищата за превишена скорост.

В съдебно заседание – касаторът В. И. Л., редовни призован, не се явява и не се представлява.

Ответната страна в касационното производство – СДВР не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ц. счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е възприел следната фактическа обстановка: На 09.07.2020 г. около 07:00 часа в [населено място] жалбоподателят В. И. Л. управлявал лек автомобил марка „Б.“, модел „X2“, с рама № W., движейки се по [улица]с посока от [улица]към [улица]. Управляваният от Л. автомобил не бил регистриран по надлежния ред, поради което бил без поставени регистрационни табели. На кръстовището на [улица]и [улица]управляваният от жалбоподателя автомобил бил забелязан от свидетеля Б. Б. С., мл. автоконтрольор в ОПП- СДВР, който го спрял за проверка. Водачът бил установен като В. Л., а при извършена проверка чрез ОДЧ било установено, че автомобилът не е регистриран по надлежния ред в Република България. На същата дата 09.07.2020 г. свидетелят С. съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение № 355955/09.07.2020 г. Актът бил предявен за запознаване на жалбоподателя, който го подписал като в графата, предназначена за възражения посочил, че няма такива.

На същата дата било образувано и досъдебно производство № 225-ЗМК-1143/2020 г. по описан на 01 РУ- СДВР. С постановление на прокурор при СРП от 24.09.2020 г. образуваното досъдебно производство било прекратено на основание чл. 24, ал.1 т.1 пр. 2 НПК и материалите изпратени на ОПП-СДВР за преценка наличие на основание за налагане на административно наказание. На 07.10.2020 г. било издадено обжалваното НП.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, твърдяното нарушение е безспорно извършено, правилно е ангажирана отговорност на дружеството и правилно е определен размера на наложената имуществена санкция. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на районния съд досежно размера на наложената санкция, в останалата част споделя правните изводи на районния съд.

Вярно и точно районният съд е установил фактичката обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. От страна на касатора не са отправени доказателствени искания, които да не са били уважени.

Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението чл. 140, ал.1 от ЗДвП, за което е ангажирана отговорността на В. Л., се установява по безспорен начин от доказателствата по делото. Наведеното в жалбата твърдение, че същият е осъществил нарушението, за да представи процесния автомобил пред органите на ОПП – СДВР за регистрирането му, не може да изключи отговорността му за извършеното нарушение, тъй като действително, както е посочил районният съд, Л. е могъл да организира предвижването на автомобила без да извършва нарушение на разпоредбата на чл. 140, ал.1 от ЗДвП.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В конкретния случай АНО е наложил размер на глобата над минимално определения от законодателя размер от 200 лева, а именно – 300 лева, като районният съд е посочил, че Л. е бил наказван за предходни нарушения на правилата за движение по пътищата, но настоящият съдебен състав констатира, че такива данни по делото не са налице, нито посочени в процесното НП. От страна на АНО не е изпълнено задължението за индивидуализация на наказанието, когато то се налага над минимално определения от законодателя размер. Никъде в обстоятелствената част на обжалваното НП не се сочат причините, поради които АНО смята, че с налагане на минимално определения от законодателя размер на тази глоба не биха се постигнали целите на наказанието, формулирани в чл.12 от ЗАНН. За съда това означава, че АНО не установява такива причини. Законът посочва границите на наказанието, но във всички случаи, когато то не е определено на законовия минимум следва да се изложат съображенията за това, поради което така определения размер на наложената глоба следва да бъде редуциран до законоустановения минимум, а именно – 200 лв.

Съдът намира за неоснователно оплакването на касатора, че налагането на наказанието „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 месеца би го поставило в невъзможност да упражнява своята професия на лекар, поради нейната специфичност на спешност. За касатора не се изчерпват възможностите за предвижване до работното място. Още повече, че видно от данните по делото, същият работи и живее в [населено място]. Поради което не може да се обуслови освобождаване от административнонаказателна отговорност.

Воден от горното, Административен съд София- град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1041 от 19.11.2021 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-и състав по НАХД № 10642/2021 г.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 20-4332-017354/07.10.2020 г., издадено от

началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.175, ал. 3, пр.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на жалбоподателя са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 300 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба на 200 /двеста/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.